

Την ίδια στιγμή ανέβλυσε αστείρευτο νερό!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Όταν ο Άγιος Χριστόδουλος, ο εν Πάτμω έκτισε το μοναστήρι στο νησί, επειδή ο τόπος ήταν άνυδρος, έψαξε σε όλο το νησί να βρει τρεχούμενο νερό, για να φτιάξουν οι πατέρες κήπο. Αφού, λοιπόν, στο δυτικό μέρος του νησιού βρήκε ένα δάσος, είπε στους μοναχούς που τον συνόδευαν: “Αδελφοί, ο τόπος αυτός είναι κατάλληλος για κήπο και να ξέρετε πως εδώ θα εμφανιστεί μια θαυμάσια πηγή! Έτσι, στο μέρος αυτό θα φυτέψουμε διάφορα δέντρα, για να έχετε και σεις μια μικρή παρηγοριά”.

Τότε, ένας ανευλαβής και ξεδιάντροπος μαθητής του Αγίου από την Καππαδοκία, του είπε με αυθάδεια: “Έως πότε θα μας ταλαιπωρείς και θα μας βασανίζεις σε απόκρημνα και πετρώδη μέρη, υπόσχωντας μας απίστευτα πράγματα”;

Αμέσως, ο Άγιος, “ενεπλήσθη θείου ζήλου”, και αφού έρριψε τον σκούφο του καταγής και έκαμε τρεις στρωτές μετάνοιες, είπε τα εξής: “Ναι, πράγματι, στο μέρος αυτό να αναβλύσει νερό, να γεμίσει με πλούσια βλάστηση με πολύ ωραίους καρπούς, να γίνει ένας παράδεισος”!

Και, ω του παραδόξου θαύματος, την ίδια στιγμή ανέβλυσε γλυκύτατο νερό, ανεξάντλητο και με αδιάλειπτη ροή!

Και αυτό έγινε προς δόξα του Χριστού, ο οποίος θαυματουργεί διά των Αγίων Του!

*Διασκευασμένο απόσπασμα από τον βίο του αγίου Χριστοδούλου του εν Πάτμω.
Πηγή «Μεγάλος Συναξαριστής της Εκκλησίας», τόμος Γ', μήνας Μάρτιος.*